

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdaje . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdaje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 19. V Neunkirchenu se je dogodila danes huda nesreča. Biciklista profesor Diener in dijuarist Ortawa sta tako silno trčila eden ob drugega, da si je prvi nevarno pretresel možgane, drugi pa ima polomljenih par reber.

Lvov 19. Radi ogledu štva aretovani baron Murmann od Marehfelda izjavlja, da prihaja z Dunaja od svoje matere. Na potu v Petrograd da si je hotel le iz gole radovednosti ogledati nekatera mesta Galicije.

Novi Sandee (Galicija) 19. Včeraj je bila zopet razprava radi antisemitskih izgrediv. Dva obtožena sta bila obsojena radi hudodelstva tatvine na 3 oziroma 10 mesecev ječe; 10 družih je bilo obsojenih radi javnega nasilstva in pregreška tatvine na različne kazni od 3 do 10 mesecev.

Cetinje 19. Njegovo Veličanstvo cesar Fran Josip se je včeraj zahvalil knezu Nikolaju najprišrenejemu na čestitni brzojavki.

Rim 19. Uradni list priobči novej dekret, katerim se odpravlja obsedno stanje v pokrajinah Arezzo in Siena.

Rim 19. Papež je podelil svoj blagoslov vsem onim, ki so se zanimali za njegovo zdravje med kratko boleznijo njegovo.

Rim 19. Bruhanje Vezuva se množi od dne do dne. Po noči je videti, kakor da se gora koplje v reki ognja. Lava se vali v masah na več kilometrov na široko ter z hitrostjo 200 metrov na uro.

Pariz 19. »Agenze Havas« javlja iz Bangkoka: Na preganjanju nekega Kitajca je udrl deset policistov v prostore francoskega poslanstva. Francoski poslanik je dal policiste zapreti ter je uložil protest na Kitajski vladi. Poslednja je nemudoma izrekla svoje obžalovanje radi tega dogodka. Guverner v Bangkoku in načelnik policije sta se predstavila francoskemu poslaniku, da se opravičita osebno.

Pariz 19. »Temps« javlja iz Madrida: Sluti se, da se bodo mirovna pogajanja vlekla na dolgo. Opozicijske skupine zahtevajo, naj se snidejo »cortes«, kar se utegne zgoditi sredi septembra. Španska nameruje sklicevati se na to, da se je mirovni protokol podpisal dne 12. avgusta popoldne, in sicer zato, da ne bi Združene države iz kapitulacije Manile, ki se je dogodila pozneje, izvajale posledice neugodnih za Španjo.

Stoletnica Koseskega.

(Povodom Koseskega slavnosti napisal M. P.)

Prijatli, vsem delavcem narodnim slava,
Hvaležna jim bode na vek očetnjava.

S. Gregorčič.

Na pobočji lahne grčka sloni mična vas Spodnje Koseze s svojo prijazno hišo božjo, posvečeno sv. Lovrenu. Mirna in tiha je ta vasica. Tuj ji je posvetni hrup in šum. A kaj pa je minolo soboto tako oživila? Kaj postala mahom živahna? Oživila je, da se vredno pripravi za velik narodni praznik, ki se je imel vršiti drugi dan v čast rojaku slavnemu, pesniku našemu Ivanu Veselu Koseskemu. Napravila in nakitila se je svatovsko, da slovesno vsprejme v svojo sredo častilce svojega rojaka. In res se je odličila kakor nevesta, ta vasica. Z domačega zvonika in z lepo očedenih hiš so mogočno zaplapolale slovenske za-

stave; in ob poti, ki vodi skozi vas do hrama božjega, dvigali so se vitki mlaji, oznanjajoči daleč na okolo nenavadno slavlje. In poknili so topiči in zapeli so zvonovi in raznašali preko hriba in planot, v lepa naša gorska selišča in vasi vest, o Koseskega slavnosti. In mej pokom in mej pritrkavanjem donela je lepa domača pesen iz jarnih grl vrlih naših deklet, ki so neutrudno pletle vence in krasile ž njimi mlaje in dičile prijazne domove koseške. Ko pa je zatonilo solnce in ko je podelgel dnevi šum, tedaj so zaškripli po lukoviških in koseških, po moravskih in krašenskih hribih v temno noč svetli kresovi, ki so spominjali ljudi na bližajoči se narodni praznik in jih vabili v Koseze.

Tako je napočil slavnostni dan 14. vel. srpana; dan, ki je bil jedinim predmetom govoric zadnjih tednov, katerega se je vse naprej veselilo. In bil je to prekrasen dan. Lepo je sijalo božje solnce in razlivalo žarke svoje na mične Koseze in njihovo dično okolico. Kmalu po osmi uri so jele od vseh strani vreti nepregledne množice ljudstva od blizu in daleč, peš in na voze; staro in mlado hitelo je v Spodnje Koseze, da počasti spomin moža, ki je bil naše gore list. Največ ljudstva se je nabralo ob lepem slavaloku, ki je bil napravljen na mestu, kjer vodi pot v Koseze. Željno je čakalo dragih gostov, ki so imeli skoro priti. Ob devetih so se na voze, katere je prelepo z zelenjem in evetjem oplešal g. Fran Otolani, krojač iz Trzna, pripeljala moravska vrla dekleta v nedosežno lepih narodnih nošah. Množice se jih kar niso mogle nagledati. Skoro se je oglasila živahna koračnica kamniške mestne godbe in za njo so se privezli dragi gostje in slavna narodna društva ali njih odposlanei, največ pa ognjegaseev, prišli iz vseh strani na desetletnico brdskega gasilnega društva, ki je vzajemno z Koseskega slavnostjo slavilo svoje slavje. Izmej dragih gostov naj se posebej omenijo: župan ljubljanski g. Ivan Hribar, ees. svetnik g. Ivan Murnik, državni poslanec g. Frančišek Povše, primarij g. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, gospoda Fr. Levec in Evgen Lah kakor odposlanei »Slovenske Matice«; profesorja g. S. Rutar in g. Anton Funtek kakor zastopnika pisat. društva; odposlanei šišenske čitalnice in odposlanei kamniške čitalnice ter 20 členov L. kolesarskega društva »Ljubljana« z gospodom Fr. Gutnikom. Ko so se zbrali gostje, poprijel je za besedo g. notar Janko Rahne in je v imenu slavnostnega odbora navdušeno pozdravil vse častilce Koseskega in jih zahvalil, da so se tako mnogobrojno odzvali odbor. vabilu in došli v te lepe kraje naše, obhajati slavlje domačina našega Koseskega. Potem pa je v imenu narodnih deklet pozdravila Malka Povše vse navzoče in spregovorila nekako takole:

»Prisrčno bodite pozdravljeni častilci Koseskega iz vseh slovenskih pokrajin od tukajšnjih slovenskih deklet! — Vaš današnji prihod nam je jasen dokaz, da ogenj zavednosti in domoljubja slovenskega, katerega je zanetil v burnih časih Koseski v narodu s svojo krepkodonečo pesnijo, še ni ugasnil; dokaz, da je lipa slovenska, katero je pred pol stoletjem usadil v domača tla, krepko pognala, razširila svoje korenike v rodni zemlji in mogočno razprostrla košate svoje veje po vsej Sloveniji. — Vsprejmite od nas slovenskih deklet, dragi naši gostje, se šopkom evetlie tudi vsak od

vas malo vejice od te naše slovenske lipe. — Dovolite, da Vam pripnemo te vejice na prsi. — Združeni pod to slovensko lipo bodemo enega srea in enega duha, vsi bratje in sestre mej sabo neustrašeno stali sredi sovražnih sil. — Kličem Vam še enkrat: bodite nam srečno pozdravljeni!»

Nato je podalagospica g. Leveu, predsedniku »Slovenske Matice«, društva, katerega častni člen je bil Koseski, društva, ki je z znatno gmotno podporo največ pripomoglo do izvršitve Koseskega slavnosti. Druga dekleta so pa obsule z šopki ostale goste. Ginjen se je zahvalil gospod Levec za ta znak prijaznosti.

V tem je zasvirala godba in jel se je viti svečan spreved proti cerkvi. Naprej so korakala ognjegasna društva, za njimi narodna dekleta v stari noši, za temi dragi gostje in nepregledne vrste ljudstva. Božja služba se je začela z govorom, katerega je prevzel iz posebne prijaznosti dični prvomestnik družbe sv. Cirila in Metodija, preč. g. Tomo Zupan. V krepkih, jednatih besedah je slavil Ivana Vesela Koseskega kakor moža pobožnega in pravičnega, kateremu so bile v vodilo zlate besede: vse za vero, dom, cesarja! Ognjevito je vnmel mladino, naj ji bo slavljenec svetel vzornik; naj ona, ki je naš up, ljubi in dela za svoj narod, kakor je zanj toliko storil slavljenec. — Sveto mašo je služil z obilno azistenco preč. g. Tomo Kajdič, moravski dekan in deželni poslanec. Petje sta oskrbeli moravsko pevsko društvo in pevsko društvo »Zarja« z Brda.

Po završenem cerkvenem opraviilu smo se napotili k rojstni hiši slavljenca. Tu je stopil na oder priznani naš pisatelj, vodja gimnazije v Novem mestu, g. dr. Frančišek Detela in je govoril slavnostni govor. Omenjal je slavnih tukajšnjih rojakov, Jurija barona Vege, dr. J. Župana, A. Olibana, Janka Krsnika in prešel na to na današnjega slavljenca, koseskega rojaka Ivana Vesela. Narisal je v glavnih potezah njegovo življenje, njega mladost, šolanje in službe. V jasnih potezah nam je predložil dobo, v kateri je živel Koseski, v kateri je pel svoje vnete rodoljubne speve in vspešno dramil rojake svoje, klicaje jim, naj se zavejo svojee narodnosti, ker »biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos«. Pravil je, koliko zaslug je imel Koseski za narodno gibanje v Trstu l. 1848. in da je posebno on pripomogel, da je to mesto ostalo v onih burnih časih zvesto avstrijskemu orlu. Po tem jednatem, trezno premišljenem in duhovitem govoru je pala zavesa in zalesketale so se v solnčnem svitu zlate črke na prelepi spominski plošči. Napis se glasi:

V tej hiši se je rodil
12. kimoveca leta 1798.
slovenski pesnik

IVAN VESEL KOSKI
umrl v Trstu 26. sušca l. 1884.

Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!

Ob stoletnici rojstva postavili rojaki.

Tako se je torej, ko je bil govornik zazibal z vzneseno, prisrčno svojo besedo navzoče v nenavadno navdušenje in ko je bil tako rekoč prizval iz onega sveta mej nas našega Koseskega: v tem slovesnem trenutku se je razkrila plošča. Svetega, žarečega domoljubnega ognja so nam gorela srea, navdajal nas je nenavaden ponos; še bolj nas

je pa navdušila prekrasna Jenkova »Molitev«, katero so peveci po odkritju zapeli iz dna duše.

S tem se je završil glavni del prelepe te slavnosti. Mnogi so se jele razhajati, noseče sabo živo v spominu začetan spomin na prelepo to slavnost. Dragi gostje pa in slavna društva so odkorakala proti Lukovici, mej tem, ko so se narodna dekleta v starih nošah zbrala na Vidmu, vasi blizu Kosez, kjer jih je fotografiral rodoljubni naš fotograf, tukajšnji domačin, gosp. Dragotin Rovšek. Preden so dekleta zasela vozove in se odpeljala, nagovoril jih je v imenu slavnostnega odbora tajnik Makso Pirnat in rekel nekako: Bodite prisrčno pozdravljena, draga narodna dekleta! Prispeli ste iz zelene moravske doline, in mičnih Kosez, iz prijazne Lukovice in od bele dunajske ceste, prispeli, da počastite Koseskega, da proslavite moža, ki vas je opeval s prelepimi besedami:

In naša dekleta so limbarjev cvet,
So tanke kot jelke, njih usta so med.

Srečna hvala bodi zato vam, ki ste bile venec današnjega dneva, in najlepši okvir današnje slavnosti. Spremlja pa naj vas vedno spomin na prelepi današnji praznik in naj kakor svitla zarja izza lepih mladih let sveti tudi v vaša pozna leta. Živela naša dekleta!

Krepko je pozdravilo ljudstvo z glasnim »živela« dekleta in dolgo zrla za vozovi, ki so nam jih odpeljali.

Ko so dospeli dragi gostje in slavna društva v Lukovico, pozdravil jih je ondi lukoviški župan, g. Svitoslav Mlakar, za kar se mu je srčno zahvalil g. župan Hribar. Potem se je začel obed za gasilce pri g. Mlakarju, za druge mile goste pa pri g. Dragotinu Veverju, p. d. »Slaparju«. Na obedu je napil g. Kajdiž presvetlemu vladarju, ljubljensmu našemu cesarju Franu Josipu, na kar je godba zasvirala cesarsko himno. V drugem svojem nagovoru je napil isti govornik kakor predsednik slavnostnega odbora dragim gostom in sl. društvom, ki so počastila Koseskega slavnost, posebej še slavnostnemu govorniku, g. dru. Deteli. Dr. Detela je rekel, da njemu pač ne ide nikaka hvala. Ako je prevzel slavnostni govor, smatral je to, kakor moravski rojak, za svojo dolžnost. Za prireditve današnje slavnosti spodobi se hvala najbolj slavnostnemu odboru, kateremu dviga v čast svojo kupico. V imenu slavnostnega odbora je odgovoril visokošolec Makso Pirnat, odborov tajnik. Rekel je, da je bil osnovalni odbor le sejalce, ki je sejal in širil misel o tej slavnosti. Da je pala na rodovitna tla ta misel in da se je slavnost tako vrlo izvršila, to je zasluga dragih gostov in slavnih narodnih društev; zasluga je pa tudi tistega stanu, iz katerega je izšel Koseski; stanu, kateremu je Koseski posvetil najlepše pesni, kateremu je zapel svojo prelepo »Kdo je mar?«, stanu, kateri je prispel v nepreglednih stotinah počastit rojaka in domačina svojega in kateri se je na slavnosti vedel tako dostojno in plemenito. Na zdravje kmetškega stanu naj velja ta napitnica! Prelepo je govoril g. župan Hribar, govoril tako, kakor zna le on. Omenjal je o prekrasnih krajih, po katerih so se danes vozili sl. gostje, ko so šli na to slavo. Kamorkoli se ozira človek po domači zemlji, naj mu plove pogled po sneženih orjakih planinskih, po mičnih brdih ali bohotnih poljih, posejanih z belimi vasmí, vedno in vedno se prepriča, kako krasna je naš rodni svet. Bog živi to lepo našo domovino! — Burno navdušenje je sledilo tem iz srea govorjenim besedam. Gosp. prof. Levec je napil g. Tomo Zupanu, neutrudljivemu predsedniku civil-metodijske družbe, možu, ki tako uspešno odbija navale tujcev na slovenski svet. G. Zupan se je zahvalil na napitnici ter dvignil čašo svojo v spomin moža, ki je brez dvombe največi častilec Koseskega, v spomin g. Jakoba Smoleju, šolskemu nadzorniku v pokoji. In tako se je reklo še več krasnih besed. V prijazni zabavi potekel nam je prehitro čas in ločiti smo se morali od dragih gostov. Domačini pa smo še dolgo ostali skupaj in se veselja topili v prelepih spominih, katerih nam je donesel prelepi dan Koseskega slavnosti.

Tako se je vršila lepo in dostojno Koseskega slavnost, o kateri sem poročal dragim tržaškim Slovence in bolj obširno ravno radi tega, ker je Koseski večino svojih let preživel v sredi tržaških Slovencev. S tem slavljem je obhajal slovenski narod, navdušen in prešinjen gorečih domoljubnih

čustev, stoletnico buditelja in dramitelja svojega in skazal tako dolžno hvalo možu, ki je toliko storil zanj s pokojnim dr. Bleiweisom v burnih časih našega preporeda. Posebno lepo so pa Koseskega spomin proslavili njegovi rojaki, ki so mu vzdali v rodni mu dom prelepo spominsko ploščo in z odkritjem te plošče združili tako krasno narodno slavnost. Tam v Kosezah se sedaj leskeče zlat napis na Koseskega hiši. In ta napis bode kazal odslej, kje se je rodil narodu našemu buditelj; pričal bo ta napis pa tudi o hvaležnosti rojakov do svojega slavnega domačina. Res, narod, ki se tako lepo spominja zaslužnih svojih mož, ta zasluži v polni meri, da se mu taki rojevajo. Upajmo, da bode milostno nebo, ki je o svojem času poslalo dramit Koseskega, da bo to dobro nebo še znaprej pošiljalo nam dobrih, vrlih mož, mož požrtvovalnih in vnetih; mož, ki naj vodijo narod naš do prave sreče in blagosti, vodijo do boljše, lepše bodočnosti!

Shod županov v Ljubljani.

Po lepem govoru gosp. župana Hribarja je gospod župan Novomeški, dr. Sehegula, utemeljeval svoj dodatek k adresi glede vseučilišča v Ljubljani.

Govornik je povdarjal potrebo splošne kulture, in je pojasnjeval, koliko stane po en dijak na avstrijskih vseučiliščih, tehnikah, akademijah itd., a prišel je do zaključka, da pomisleki na troške ne smejo ovirati snovanja vseučilišč. Ker pa ima sleherni narod svoja posebna svojstva, ki so kolikor toliko v podlago viši izobražbi, treba, da se širi omika v njegovem jeziku. Slehernemu narodu naj se torej privoščajo sredstva za izomiko.

Potrebo takega zavoda, kakoršen je vseučilišče, je težko dokazati, kajti potreba se pokaže še le potem, ko zavod že obstoji. Izobraženost, omika je stanje, ki se mora še le vstvariti, torej tudi potreba vseučilišča. Vendar je trdil govornik, da je vseučilišče v Ljubljani potrebno, kajti naši dijaki navadno nimajo sredstev, da bi lahko brez pomanjkanja studirali na vseučiliščih v Gradcu in Dunaju, kamor zahajajo navadno. Poleg tega treba omenjati nasprotstev mej slovanskimi in nemškimi dijaki, katera nasprotstva ovirajo naše dijake v študijah. Govornik je pojasnjeval potem, da se iz Kranjske, iz Dol. Štajerske, iz Istre, z Goriškega, iz Trsta izobrazuje na različnih vseučiliščih kakih 500 dijakov. Kakih 150 do 160 jih hodi iz Dalmacije na druga vseučilišča. To bi bilo skupaj kakih 650 dijakov. V tem številu pa niso vštetí bogoslovci, pač pa medicinci. Ker pa na medicinsko fakulteto sedaj ne moremo računati, odbili bi od ravnokar izračunane štveila (650) 100 medicincev in ostalo nam bi še zmiraj 550 dijakov za univerzo. Če torej pomislimo, da je dunajsko vseučilišče, kamor zahaja večina naših akademikov, itak prenapolnjeno, se resnično pokaže potreba za vseučilišče na jugu Avstrije in sicer v Ljubljani, zaradi tega, ker so ti dijaki v veliki večini Slovenci.

Vprašanje je, da-li število kakih 550 dijakov zadostuje za vseučilišče? Ni li to premalo število? Ne! Poprašajmo statistiko! V Italiji je 21 univerz, ki so jako dobro obiskovane. Na jedno univerzo spada tam povprečno — to je za Italijo pač dosti — 860 dijakov. To je povprečno število, na nekaterih vseučiliščih je veliko več, na nekaterih veliko manj dijakov.

V Nemčiji je 22 vseučilišč. Manjše, a slavne univerze imajo po 650—800 slušateljev. Na Angleskem je 11 univerz; na vsaki univerzi — ne na vsaki fakulteti — je tam povprečno 550 slušateljev. Kakor vidite, smo že pri številu, ki smo ga izračunili za našo univerzo. Švica, ki ima 3 milijone prebivalcev in to treh narodnosti, šteje 7 vseučilišč, na vsako spada povprečno 529 slušateljev. Bulgarija ima jedno vseučilišče, ki ima celih 230 slušateljev.

Sicer pa, zakaj se oziramo po drugih državah! Poglejmo vseučilišče v Bukovini, v Černovicah, ustanovljeno l. 1875. Bukovina je za 500 km² večja, nego sama Kranjska in ima tudi za 160.660 več prebivalcev, a univerza v Černovicah ima sedaj po tolikih letih kakih 350 slušateljev. — Govornik je uverjen torej, da ljubljansko vseučilišče izdatno prekosi univerzo v Černovicah glede števila slušateljev, takoj v prvem letu. To je verjetno

tembolj, ker bi ljubljansko vseučilišče pohajali tudi Nemci in Italijani. Vajnejši predmeti bi se predavali razen v slovenščini, tudi v nemškem, v italijanskem jeziku, kajti tudi Nemci bi morali pohajati nemška predavanja in prav v tem bi bilo ustrezno širšemu krogu istih, ki iščejo izobrazbe, ustrezno kulturnim potrebam v večji meri.

Kako pa z učnimi močmi, s profesorji, ki bi bili sposobni poučevati na modroslovski, na pravoslovski fakulteti? To vprašanje nam ne bode delalo skrbi. Znano je, kako nadarjen je slovenski dijak. Koliko slavnih mož rodila je slovenska mati! Med temi nahajamo velikane učenosti. Znani so vsakomur. Koliko mladih, učenih, nadarjenih mož imamo tudi sedaj Slovenci doma in v tujini, ki bi bili popolnom sposobni za profesure na vseučilišču! Ako se hočejo ti možje še natančneje strokovno izobraziti, naj se jim podelijo državne stipendije, da si naberó še več učenosti v svojih strokah po inozemskih univerzah, da se jim razširi obzorje v dotični vedi. Dani so torej vsi pogoji za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Sedaj je vprašanje, kako dobiti dovoljenje? Naj se vlada v Avstriji s parlamentom ali brez parlamenta, naš presvitli cesar lahko ukaže, in to je način, svoji vladi, dá ustanovi v Ljubljani vseučilišče v slavo sebi, v prosep omike, v blagor narodu slovenskemu, ki se ponša od pamtveka z iskreno ljubeznijo in neomahljivo zvestobo do presvitlega cesarja in do preslavne habsburške rodovine. Nasvetujem torej — tako je zaključil govornik — slavnemu zboru slovenskih županov, naj le-ta sklene, da se v udanostno adresi, ki se ima izročiti povodom petdesetletnice cesarjevega vladanja po odposlanstvu slovenskih županov Njih Veličanstvu sprejme poseben odstavek, s katerim se prosi cesar, naj ukaže ustanitev vseučilišča v Ljubljani.

Politični pregled.

Italijanska impertinenca. V Turinu imajo razstavo. Predsednik komisije je italijanski poslanec Villa. Povodom razstave je bila tam tudi mednarodna regata. Vesljači so priredili banket na čast rečenemu gospodu predsedniku. Poslednji, uljuden mož, je na banketu napil inozemskim vesljačem in je o tem postal impertinenten nasproti naši državi. Rekel je namreč v svoji napitnici mej drugim:

»Moje misli mi ubegajo v Trst, ki je krv naše krvi, ki živi naše življenje, ki pripada nam in ki se v nedoljni bodočnosti tudi politiško združi z nami!«

Ali ste ga čuli?! Je-li možno misliti si hujo impertinenco? Toda tej prvi impertineni se je pridružila še druga, jednako huda, a to drugo so zagrešili vladni krogi italijanski, kakor posnemamo iz tukajšnje »Sere«. Mesto da bi tako izjavo — in to proti državi, ki je v zvezi z njimi — označili za to, kar je, mesto da bi imenovali otroka po pravem imenu, mesto da bi se sramovali takega politiškega lopovstva, pa še opravičujejo tega hujskača, češ, da se mu je dogodil »lapsus lingue«. Istemu listu brzojavljajo iz Rima, da vladni krogi menijo nadalje, da Villa bi bil dobro storil, da se je udeležil banketa le kakor predsednik razstave in da ne bi bil dal duška svojemu politiškem menenju.

Tako torej! Taka je korektnost, ali bolje rečeno: iskrenost vladnih krogov italijanskih! Oni ne obsojajo žaljenja proti naši državi samega na sebi, njim je prav, da Italijani mislijo tako, samo povedali naj bi tega ne tako na glas! — Sedaj pa pomislimo, da se te besede niso govorile v kaki beznici, ampak o slavnostni priliki, da jih ni govorila kaka obskurna oseba, ampak predsednik razstave, torej mož, ki gotovo zavzema odločno mesto v družbi! A če pomislimo slednjič in smo uverjeni, da je bilo na banketu tudi gostov iz Avstrije in da so se brzkone ravno radi navzočnosti teh poslednjih izustile one nesramne besede ter da je težko odbijati misel od sebe, da so se te nesramnosti govorile skozi okno vsemu avstrijskemu italijanstvu, potem nam je jasno, kako se iz Italije ven avstrijski Italijani sistematično in proračunljeno ščuvajo na izdajstvo!

In ponavljamo: proti državi, ki je zvezana z njimi!! Tako plačujejo Italijani vse obzirnosti, s katerimi jih obsiplje naša država, tako, da mora

lojalno avstrijsko prebivalstvo v teh obmorskih pokrajinah pretrpeti marsikaj in se odrekati svojim ustavnim, političkim in narodnim pravicam: ravno radi te zveze!!

Res lepega sadu nam donša evropska konstelacija, v katero nas je potisnil oni mož od krvi in železa, ki je nedavno temu zatisnil svoje oči gori v Friedrichsrub

† **Mihael Grigorjevič Černajev** je umrl dne 17. t. m. nagle smrti. Pokojnik je med onimi generali, ki so igrali važno vlogo v noveji ruski zgodovini. Černajev je bil zajedno hraber vojak in dober diplomat. Odlikoval se je leta 1864. kakor vojaški poveljnik v Turkestanu v Aziji. Ime Černajeva pa je postalo poznano med vsemi Slovani, ko je v srbsko-turški vojni vstopil v srbsko službo kakor general. On je vspodbudil Srbijo, da je napovedala Turčiji vojno. V tej vojni je Srbija sicer podlegla, ali bila je v pričetek poznejim znanim dogodkom na Balkanu in — osvobojenju balkanskih Slovanov. Pa ne le kakor vojak, ampak tudi kakor politik in diplomat je bil Černajev oznanjevalec slovanske ideje.

Smrt ga je zalotila v 70. letu njegovega na dogodkih bogatega življenja.

Bolgarska in Črnogora. »Kölnische Zeitung« trdi, da se ni sklenila formalna zveza med Bolgarsko in Črnogoro, pač pa sta se dogovorila oba vladarja, da bode Črnogora podpirala Bolgarsko, ako bi to poslednjo napadla Turčija, dočim bi Bolgarska priskočila v pomoč Črnogori v slučaju, da bi poslednja hotela razširiti svoje ozemlje. Zajedno sta sklenila oba kneza, da storita vse mogoče, da se tudi Srbija pridruži tej zvezi.

Nam se zde te vesti neverjetne, posebnost z ozirom na sedanje razmere v Srbiji.

Domače vesti.

Novi častni znaki. Povodom svojega jubileja je Njegovo Veličanstvo naš presvetli cesar ustanovil spominsko medaljo za člene oborožene sile in orožništva, ki so služili v vojski ali orožništvu v dobi vladanja sedanjega cesarja, to je, od 2. decembra leta 1848. do 2. decembra 1898. V posebnih statutih so označene vse tiste osebe, ki imajo pravico do te medalje.

Nadalje je ustanovilo Njegovo Veličanstvo jubilejsko medaljo za vse one osebe, ki so v rečeni dobi služile v civilni državni službi kakor uradniki ali sluga. In slednjič posebno »častno medaljo za 40-letno zvesto službovanje«.

Osebnost. Njegova ekselezenca gosp. namestnik grof Goëss se je odpeljal včeraj na večtedenski dopust na Koroško. Na poslovljanje je prišlo na kolodvor več dostojanstvenikov in mej temi — in ta vest utegne zanimati marsikoga — tudi deželni glavar ter zajedno uzorni predsednik uzornega deželnega zbora istrskega, gospod Campitelli.

Dar papežu. Pater Long, člen družbe Jezusove, je našel v rudnikih v Konovori (Avstralija) kepo zlata, ki tehta 95 angleških funtov in 14 unč. Rečeni pater je sklenil, da podari to kepo zlata Levu XIII.

Nov grob. Zopet se je odprl nov grob v naši okolici, v katerega polože vrlega moža, čegar sleherni srčni utripaljš je bil posvečen temu tužnemu rodu. Danes je umrl na Proseku gosp. Janko Štrukelj, žalski učitelj in bivši neutrudljivi tajnik društva »Hajdrih«. Pogreb bode v ponedeljek ob 10. uri predpol. Uživaj večno blaženstvo, o blaga duša!

Vsedijski shod. Včeraj so se zbrali slovenski visokošolci in abiturijenti v Ljubljani na prvo zborovanje. Shoda se je udeležilo blizu 200 slovenskih visokošolcev in abiturijentov. Predsednikom shoda bil je izvoljen g. Reisner (predsednik »Slovenije«), I. podpredsednikom gosp. Pikl (preds. »Triglava«), II. podpreds. g. Kunšič (akademik iz Prage), zapisnikarjema pa gg. Pur in Bradaška.

Shod sta pozdravila g. župan Hribar imenom Ljubljane in deželni odbornik g. Povše imenom dežele. Vsprejela se je resolucija za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Poročala sta o tem gg. K. Vodušek in phil. Majcen.

Pričakujemo obširnejega poročila.

Objava o občnem zboru kmetijske podružnice, ki se bode vršil dne 28. t. m. v Rojanu, nam je došla danes ob 1. uri popoldne, ko so bili že v delu vsi spisi, namenjeni za to številko, in ko ni bilo nikogar v uredništvu. Ako se želi, da pride kaj obsežnejega v večerno izdanje, naj se nam doloži vsaj do 10. ure predpoludne.

Toliko na znanje vsem gg. dopisnikom.

Došle nam »Trgovske podatke« smo morali tudi izpustiti radi pomanjkanja prostora.

Slučaj ali ka-ll? Povsem zanesljiva oseba nam piše:

Minole srede popoldne sem bil na južnem kolodvoru in sem videl, kako so se z vlakom, ki odhaja okolo 5. ure, odpeljali iz Trsta več občin-skih svetovaleev tržaskih in mej njimi tudi jeden državnih poslancev, čegar ime se je mnogo glasilo te zadnje dni po mestu tržaškem. Seveda je legoli slučaj to, da so se rečeni odpeljali tikom popred, nego so pričele slavnosti v proslavo cesarjevega rojstnega dne, kakor je bil gotovo tudi le goli slučaj, da so se odpeljali z vlakom, ki odhaja v — Italijo!!!

Ljubimka angleškega kralja Edvarda III., grofinja Salisbury, je na nekem plesu — plesaje svojim kraljevim ljubimcem — zgubila modro podvezo z leve nogovice. Kralj je hotel naglo pobrati podvezo, a je bil tako neroden na tem početju, da je privzdignil ljubičino krilo, z čemer jej je napravil veliko sramoto. Da ublaži to sramoto, je vskliknil hitro: Honny soit qui mal y pense!

Tako vsklikamo tudi mi: hudobnež oni, ki si misli kaj slabega o tem izletu tržaskih »očetov« v Italijo ravno ob dinastiški slavnosti v Avstriji! Saj je bil vse le goli slučaj!

Vendar pa se ne moremo znebiti bojazni, da je vendar še zlih jezikov, ki si slabo mislijo o tem izletu ter trdijo trdovratnostjo starih grešnikov, da ta slučaj — ni bil slučaj, ampak namen, ki se izvršuje leto za leto!

Zopet Podgrajska posojilnica in hranilnica. C. kr. trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu je poslalo Podgrajski posojilnici in hranilnici »Conchiuso« od dne 12. avgusta 1898. št. 610, v katerem nalaga isti, naj prosi politično oblast za dovoljenje, da bode smela sprejemati hranilne vloge, dasi je bila rešena ta stvar že z razsodbo e. k. najvišjega sodnega dvora od 16. decembra 1896. št. 14583 in z naredbo e. k. pravosodnega ministerstva od dne 17. junija, (ali maja) 1897. št. 10426.

Pričakovati je, da se zadruga pritoži proti temu »Conchiuso«.

A znamenito je še to:

Zgoraj omenjeno naredbo e. k. pravosodnega ministerstva priobčilo je e. k. trgovsko in pomorsko sodišče zadrugi z nemškim odlokom od dne 1. junija 1897. št. 9871 in zato je posojilnica in hranilnica vložila sledečo pritožbo:

»Visoko e. k. justično ministerstvo!

Vsled postopanja e. k. trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu v jezikovnem oziru, prisljeni smo vložiti sledečo

pritožbo:

Z odlokom od 1. junija 1897. št. 9871 pod 1/. bila nam je vrnjena pritožba, predložena visokemu ministerstvu sub praes. 26. septembra 1896. št. 19989.

Ta pritožba je sestavljena v slovenskem jeziku, v slovenskem jeziku so tudi sestavljena pravila naše posojilnice, ter je veleslavnemu trgovskemu in pomorskemu sodišču znano, da ista uraduje edino le v slovenskem jeziku. — Vkljub vsemu temu pa je odlok pod št. 1/. sestavljen v nemškem jeziku, a vročilni list, s katerim se nam je ta odlok vročil, sestavljen je bil v italijanskem jeziku.

Tako postopanje je popolnoma nepravilno in krivično ter se zaradi tega proti istemu pritožujemo in prosimo:

Visoko e. k. ministerstvo blagovoli odrediti potrebno, da se taki slučajji ne bodo ponavljali in da se bode varovala narodna enakopravnost.

Podgrad, 28. julija 1897.

Na to pritožbo je došla sledeča rešitev:

»Vsled odredbe visokega e. k. justičnega ministerstva od 27. septembra t. l. št. 19012 (došle sem razpisom visokega predsedništva višjega sodišča od 9. t. m. št. 4377) daje se navzočo pritožbo po e. k. pošti opombo nazaj, da se je pri-

kladno odredilo, da se v bodoče enakim rešavanjem izogne.

Od predsedništva e. k. trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu dne 14. oktobra 1897. leta.

Predsednik: dr. Fioechi s. r.

In na vse to prejela je zdaj zadruga **italijanski »Conchiuso«, podpisan od istega predsednika!**

Latinska civilizacija! Pišejo nam: Dne 19. t. m. je bil pri meni mož iz Kobdilja, ki je prišel v Trst po obleko neke svoje sorodnice, umrle v tukajšnji civilni bolnišnici.

Pravil mi je, da je bil tukaj zaradi tiste obleke, toda v bolnici so mu rekli, da mora prinesiti podpis županstva, drugače da mu ne dajo nič.

Šel je domov ter si je dal izkazilno listo obleke podpisati po županstvu, katero poslednje je poleg podpisa pritiskalo občinski pečat. Mož je bil ves nejevoljen, ker je moral za malo obleke priti dvakrat v Trst. Tolažil pa se je z nado, da vsaj drugokrat opravi svoj posel.

Podal se je torej v bolnico ter je vprašal zopet po omenjeni obleki — seveda v slovenskem jeziku, ker družega ne zna. Gorje njemu, kajti občutiti je moral vso krutost — pardon: vso civilizacijsko osovja v bolnici.

Poganjali so ga iz urada v urad, se mu smejala, ga zmirjali s »porki di ščavi« in so zahtevali od njega, da mora govoriti laški, ker da so gotovi, da zna ta jezik!!

Ko je videl, da mu slovenska govorica ne pomaga, je izjavil obupno, da, ako mu ne dajo, kar mu gre, pojde na policijo. To pa je gospodo razdražilo še bolj — a menda le na videz, kajti sedaj je vendar prišla oseba, ki ga je nagovorila slovenski!

Mej slovenskim dvogovorom padali so od okolo stoječih »ščavi« na vse strani, naš revni Pestel Josip je izvedel pa na svojo žalost, da niti sedaj ne dobi toli zaželjene in tudi že — zaslužene obleke!!

Sedaj ne zadostuje več sam županski podpis, sedaj treba še župansko — spričevalo!!!

To vse se godi ob zatonu toli prosvitljenega 19. veka in sicer uganjajo take krutosti sinovi onega naroda, ki si domišlja, da ima najstarejšo civilizacijo v Evropi!!

To je nekako II. dejanje onega zloglasnega »Zahl Krobot«! Tu se plačuje in slano plačuje, a mesto da bi našemu ljudstvu dali, kar mu gre, je sramoté, grdé in spravljajo v škodo prav brez vse potrebe. Kako pomagati? je vprašal kmet? Kako pomagati? vprašujem tudi jaz?? Kako, tega res ne vem.

Ali to vem, da je »civilizacija« oni naslov, pod katerim se gospodovalni stranki italijanski priznava pravica, da smejo gospodovati z nami prav — necivilizovano. Brejski.

Kdor prosi, nosi! Iz Barkovelj nam pišejo pod tem naslovom: Ni dolgo od tega, ko smo se v veseli družbi »na botrinjah« krepčali in radovali, in to v imenu novorojenega Tončka. Ko se je o tej priliki nabrala prilična svota za družine zaprtih Barkovljanov, izrazili smo srčno željo in prošnjo: »Dal Bog še takih Tončkov!« In glejte! Smo že vslišani. Dobili smo sedaj dvojico: Vekoslava in Marico! Kar smo zadnjič privoščili Tončku, to naj velja tudi tej dvojici.

Sedeli smo ob mizi, popivali in popevali — ali vendar je prišel trenutek, ko se je slehernemu odprla tudi žalostna stran sreče, ko so se namreč v duhu obrnile oči v žalostno stanje družin zaprtih Barkovljanov. Obžalovaje njih bedo položil je vsakdo po svoji moči darilo na žrtvenik človeko- in bratoljubja. Tako se je nabralo v to svrhu 56 kron 70 stotink.

Med dobrosrčnimi darovalci bode izrečena posebna zahvala očetu Vekoslava, g. Svetko Martelaneu in očetu Marice, g. Miroslavu Martelaneu, botru Vekoslava, g. Antonu Martelaneu in g. N. N., kateri štirji so darovali vsaki po 10 kron. Hvala pa tudi vsem drugim gostom. Slednjič pa prosimo zopet: Dal Bog še enakih dobrodošlih ljubčkov!

„Delavsko podporno društvo“ bode slavilo jutri običajno obletnico blagoslovljenja svoje zastave. Slavnost bode dvojna: zjutraj ob 8. uri bode sveta maša v cerkvi sv. Antona novega, popoldne ob 5. uri pa veselica na vrtu šole pri sv. Jakobu. Členi se zberejo jutri ob 1/2 8 uri v prostorih »Del. pod. društva« in odidejo potem skupno —

z zastavo in godbo — v cerkev. Pri maši in na veselici bode pelo »Slov. pevsko društvo«.

Znorel. Včeraj zjutraj ob 2. uri in pol je bil poklican g. Treves v stanovanje št. 11 Salita al Promontorio, ker je delavec Anton D. znorel. Brzo došli Treves je našel nesrečnega nagega s palico v roki, s katero je pobil vse šipe v svojem področju, ter grozečega, da ubije svoje sinove. Z običajno taktiko posrečilo se je Trevesu pomiriti blaznega človeka ter ga sprovesti v norišnico.

Hotel se je maščevati. 40-letnemu težaku Josipu N., bivajočemu v Škedenju in dobivšemu plačo za svoje delo v livarni pri Škedenju od uradnika Frana K., se je dozdevalo, da ga je slednji opeharil za njegov denar. Zato je odločil, da se maščuje nad njim. Napil se je najprej v neki škedenjski krčmi ter jo potem mahal proti livarni, da izvede svoj sklep. Na poti je srečal mizarja Josipa Č., kateremu je razodel svoje namene. Slednji ga je hotel pomiriti ter odvrniti ga od takenakane, a tu je slabo zadel, ker žolč Antonov zlihl se je nad miriteljem, na katerega so udarjale trde pesti, dokler ga ni rešil stražar nemilega spopada.

Nenaravna grba. Neki stražar v novi luki je videl moža, ki je imel nekam neobičajno grbo. Prijemši ga za isto, čutil je čudne oblike, popolnoma podobne steklenici. In res, mož je imel skrite 4 steklenice likerja, katere je vzel na parniku »Samos«, hoté jih prinesiti žganjarju Calafattiju, ne da bi plačal užitinski davek za iste.

Koledar.

Danes v soboto 20. avgusta: Bernard, opat, c. u.č.; Štefan kr. Jutri v nedeljo 21. avgusta: 12. pob. Ivana Franciška.

Solčni: Lunni:
Izhod ob 4. uri 52 min. Izhod ob 8. uri 27 min.
Zahod „ 7. „ 13 „ Zahod „ 7. „ 39 „
Ta je 34. teden. Danes je 231. dan tega leta, imamo torej še 134 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 20. »Wiener Zeitung« objavlja naredbo ukupnega ministerstva o zaustavi delovanja potrošnih sodišč do 30. junija 1899. v sodnih okrožjih Jaslo, Novi Sandel in Tarnopol za javno nasilstvo, požiganja, tatvine in rop.

Dunaj 20. »Vaterland« javlja: Na uradih, podrejenih justičnemu erarju, so zistemizovali večje število mest pisarniških pomočnikov namesto dijurnistov.

Moguncija 20. Nemški cesar je dospel danes zjutraj ter je odgovoril na pozdrav višega župana, da je trdno sklenil z vsemi močmi ohraniti delo svojega deda, kakor tudi mir, ki mu je toli drag.

Praga 20. »Narodni Listy« zahtevajo, naj se parlamentarni odbor desnice snide na konferenco, da vnovič potrdi točke programa večine ter da izdela načrt za primerno preustrojstvo države na federalistični podlagi.

Reka 20. Cesar je potrdil imenovanje ministerijalnega svetnika Antona Vallencicha županom na Reki. Danes zjutraj se je vršila slovesna instalacija v mestni dvorani ob navzočnosti občinskih uradnikov in guvernerja. Župan je prišel v madjarski noši ter je prosil uradnike, naj ga podpirajo, zlasti v sedanjih razmerah, dokler ne pridejo zopet stvari v normalno stanje.

Madrid 20. Za nadzorovanje izpražnjena Kube se je imenovala nastopna komisija: general Parrado, kontre-admiral Landero in finančni minister kubanskega ministerstva, Montoro. Volitev členov mirovne komisije, ki se sestane v Parizu, je vlada odnesla do skrajnega roka.

Podpisani naznanjajo žalosti potrtem srecem, da je njihov preljubljeni, nepozabni sin in brat gospod

Janko Štrukelj,
učitelj na Proseku (na Divinščini),

danes zjutraj ob 7^{1/2} v Gospodu zaspal v 38. letu svoje dobe, po dolgi in mučni boleznini ter previden sv. sakramenti.

Pogreb bode v ponedeljek ob 10. uri zjutraj. — Blagi pokojnik bodi priporočen v pobožen spomin in molitev.

Na Proseku, 16. avgusta 1898.

Just, Vekoslav, brata. Janko, oče.
Marija, Terezija, sestra.

Emeri

so posode za hišo, hlev, vrt, polje, vinograd, delavnice, tovarno, ladijo i. t. d. — namesto škafov, brentačev, vrčev, putrhov i. t. d.

So zmiraj pripravljene za rabo, so trdne, trajajoče, lične, lahke in bolj pripravne za vsako delo nego druge posode.

Dobivajo se na debelo in na drobno v delavnici tvrdke

Schivitz & Comp. v Trstu,
v ulici Commerelale (trgovinska ulica) št. 11
in na drobno tudi pri raznih trgovcih
tu in na deželi. Prospekte z ceniki se razdaja in
pošilja radovoljno brez stroškov.

**Odlikovan
fotografski
atelier!**

Acquedotto h. št. 25.

Usojam si naznaniti sl. občinstvu, da sem na Acquedottu št. 25 odprl svojo filjalko. Atelier je urejen moderno in preskrbljen aparati najnovejšega zistema. Fotografije v vsaki obliki do naravne velikosti na papirje vsake vrste: celoidin, albumin, platin itd. itd. Izdelovanje natančno, dovršeno. Cene ktolikor sploh možno nizke. Posebno se priporočam v izdelovanje skupin rodbinskih in drugih; reprodukcij po vsaki, tudi že obledeli fotografiji, oljnatih slik, akvarelov; fotografij v naravnih barvah. — Kdor se hoče prepričati, naj blagovoli osebno obiskati moj atelier in si ogledati tam izložene slike! Atelier je na Acquedottu št. 25.

Anton Jerkič,

odlikovan fotografski atelier.

V Gorici:

V Trstu:

na Travniku 11.

na Acquedottu 25.

Gospodje kolesarji!

Če želite imeti kolo elegantno, lahko z lahkim tokom, obiščite zalogo z oddelkom za popraviljanje in dajanje v najem od

Karola Margoni

Piazza delle Poste št. 1,

in dobli bode te kolesa „METEOR“ iz Gradea po cenah in pogojih brez konkurence.

Razun tega imeli bode te na izber vso pri-tiklino po najnižjih cenah.

Telefon št. 797.

Se dopisuje in govori slovensko!

Cenike in spričevala zastoj.

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo.

CENE ZNOVA ZNIZANE.

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnihkoli stiskalnic.

Stiskalnice za masline, hidravlične stiskalnice, brizgaljke proti peronospori Ver-morelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najceneje; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere i. t. d. v najboljšem proizvodstvu.

Ig. Heller, Dunaj

II^{1/2} Praterstrasse.

Iščem zastopnikov! — Čuvati se je ponarejanj!

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvc.	28
„ „ finejša „	„ „	32
„ oljkino „	„ „	36
„ „ fino „	„ „	40
„ namizno „	„ „	44
„ „ finejša „	„ „	48
„ „ Extra „	„ „	52, 56
„ „ Specjalit. „	„ „	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Pomada Phönix.

Odlikovana na razstavi za zdraviljenje in potrebo bolnikov v Stuttgartu l. 1890., priznana od zdravnikov in s tisočih zahvalnih pism.

Jedino obstoječe, rečno in neškodljivo sredstvo, za doseg lepih lasi pri damah in gospodin, odstranjuje takoj izpadanje las in prhljaj; ter vzgaja pri jako mladih gospodin močne brke.

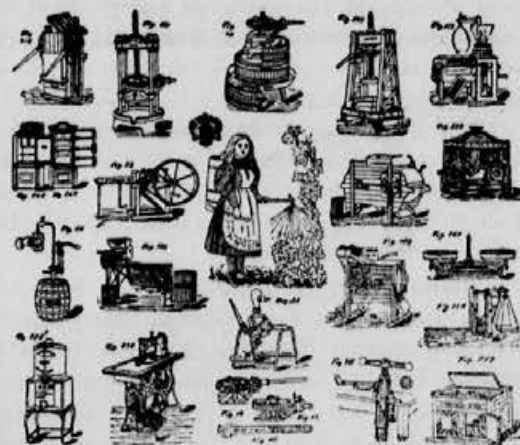
Garantira se za vseh in neškodljivost. Lonček 80 nč., po pošti ali povzetju 90 nč.

Hoppe K., Dunaj, I. Wipplingerstrasse 14

IVAN SCHINDLER

Dunaj, III. Erdbergstrasse št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za rečno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

ces. kralj. priv. lastnik

Dunaj, III Erdbergstr. šte. 12.